

LENINA KAROGS

VISU ZEMJU PROLETĀRIESI,
SAVIENOJĒTIES!

SESTDIEN,
1986. GADA
21. JŪNIJA
Nr. 74 (5458)

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS
UN PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKKRAKSTS

Iznāk kopš
1950. gada aprīļa.
Māksā 3 kap.

Latvijas KP rajona komitejā un
rajona izpildkomitejā

Tempiem jābūt augstākiem

Notika partijas rajona komitejas biroja un rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejas kopīgā sēde, kurā izskatīti neatliekami pasākumi rūpjas un sulīgās lopbarības ražošanas palielināšanai.

Atzīmēts, ka rajona saimniecību partijas pirmorganizācijas, saimnieciskie vadītāji, agrorūpnieciskās apvienības speciālisti, vietējo Tautas deputātu padomju izpildkomitejas veikušas zināmu darbu, lai nodrošinātu lopbarības sagādes savlaicīgu uzsākšanu, tās ritmisku un efektīvu norisi. Līdz 14. jūnijam kolhozos un padomju saimniecībās bija nopļauti 16 procenti plānoto platību, sagatavotas 405 tonnas siena, 4673 tonnas skābsiena, 1895 tonnas skābbarības masas un 287 tonnas zāles miltu. Zālāju platības strādāja 32 kompleksās tehnoloģiskās vienības.

Lopbarības ražošanu organizēti uzsāka kolhozi «Krasnīj Oktjabrj», «Dzintars», K. Marksa saimniecība. Taču birojs un izpildkomiteja atzīmēja, ka nav bijis darīts viss, lai katrā saimniecībā būtu nodrošināti šī darba augsti tempi. Sevišķi zemi tie bija kolhozos «Dubna» un «Zelta vārpa», Lēpina saimniecībā, Rušonas sovhozā. Šo un arī citu saimniecību, kur darbs tāpat bija mazrāžīgs, vadītāji, speciālisti, partijas pirmorganizāciju sekretāri bija ienēmuši nogaidīgo pozīciju, mēģināja attaisnoties ar to, ka vēl nepietiekami liela zāles bioloģiskā masa, ka vēl nav pietiekami liela raža.

Bija gadījumi, kad atsevišķās saimniecībās nebija lievesta elastīga pārkaršanas no vienas tehnoloģijas uz otru, kas atbilst attiecīgiem laika apstākļiem. Kā nākas ar pilnu sparū nespēja pievērsties ne sausā siena uzkrāšanai, ne arī strādāt pie maksimāli atdeņotās lopbarības ražošanas vai ar konservantu pielietošanu.

Paviršības tehnikas sagatavošanā, kuras bija pieļāvis rajona vienotais inženier tehniskais dienests, dēļ dīkā stāvēja zāles miltu agregāti M. Gorkija un Kirova kolhozos, Rudzātu padomju saimniecībā, daudz brāķa tehnikas sagatavošanā bija pieļauts kolhoza «Nākotne» un Suvorova saimniecībā. Līdz minētajai dienai rajonā darbā bija iesaistīti tikai 88 procenti agregātu E-301 un 61 procenti E-280,

32 procenti traktoriem uzkarināmo plaujmašīnu.

Vairākās saimniecībās slikti bija organizēta nopļauta siena vairošana un vālu apgrīšana, skābsiena uzglabāšanas tranšeju piepildīšana tika pārkāpti tehnoloģiskie noteikumi — nepietiekami sablīvēja masu, ar transporta līdzekļu riteņiem tajā iekļuva zeme. Tāpat nebija istas kārtības arī ganību kopšanas darbos, vāji tika izmantota šefu palīdzība. Pietiekami rosīgi nebija tautas kontroles posteņi un grupas.

Sakarā ar to agrorūpnieciskās apvienības un saimniecību, kā arī to vadības un sabiedrisko organizāciju darbs tika atzīts par nepietiekamu un uzdots veikt konkrētus pasākumus stāvokļa krasai uzlabošanai, palielināt prasību par augstu kvalitātvērtību rādītāju nodrošināšanu, stingri ievērot progresīvo tehnoloģiju principus un progresīvās darba organizācijas formas. Jāorganizē ledarbīga sociālistiskā sacensība, principiāli jānovērtē neizdarība, bezsaimnieciskums, vienaldzības fakti un citas negatīvās parādības. Uzdots partijas pirmorganizācijām, arodorganizācijām efektīvāk organizēt un vadīt sociālistisko sacensību.

Ciemu izpildkomitejām, partijas pirmorganizācijām, arodkomitejām uz vietām organizēt plašu izskaidrošanas darbu, nodrošinot siena gatavošanu no neplānotajām dabisko zālāju platībām, šajā pasākumā iesaistot visus iedzīvotājus. Veikt papildus pasākumus, lai šajās spriegajās dienās tiktu nodrošināti vajadzīgie darba un sadzīves apstākļi gan lauku laudim, gan šefiem, kuri devušies talkā. Tāpat jāliek lietā visi papildus pasākumi, lai patrinātu darba tempus ik saimniecībā, ražošanas iecirkņi un brigādē, lai katra tehnoloģiskā vienība strādātu ar pilnu jaudu.

Par nepilnībām zāles miltu agregātu sagatavošanā darbam, kas radīja to neparedzētas dikstāves, rajona agrorūpnieciskās apvienības priekšsēdētāja vietniekam S. Nesterenokam norādīts. Partijas sodi par trūkumiem lopbarības sagādē, termiņu neievērošanu uzlikti arī kolhoza «Dubna» priekšsēdētājam J. Laizānam un Lēpina kolhoza priekšsēdētāja vietniekam J. Putkam. Nemts vērs viņu solījums nodrošināt zāļu lopbarības sagādes plānu izpildi.

Skolēnu darba vasara — 86

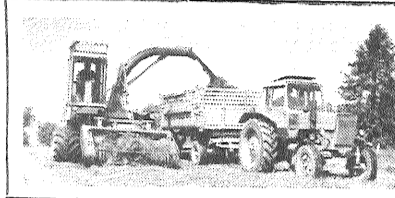
LOTOSu darba rezultāti no 9. līdz 14. jūnijam

9. — 10. KLASU VIENĪBU vidū pirmo vietu ieņēma «Ave soll», kas uzdevumu veikusi par 142 procentiem (Preiļu 1. vidusskola, strādā K. Marksa kolhozā). Tālākās vietās ierindojusies: «Degsmē» (Preiļu 1. vidusskola, M. Gorkija kolhozs) — 137, «Jaunība» (Līvānu 2. vidusskola, kolhozs «Zelta vārpa») — 115, «Līvanda» (Līvānu 1. vidusskola, kolhozs «Rīts») — 106, «Ikars-86» (Preiļu 2. vidusskola, Rušonas sovhozs) — 82 procenti. «Fortūna», kas strādā lopkopībā (Preiļu 2. vidusskola, kolhozs «Vārkava»), izslaukusi 36 tonnas piena.

6. — 8. KLASU DARBA VIENĪBU rezultāti ir šādi: «Rīts» (Preiļu 1. vidusskola, kolhozs «Vārkava») — 100,

«Agross» (Preiļu 1. vidusskola, M. Gorkija kolhozs) — 85, «Pienenīte» (Līvānu 1. vidusskola, Oškālna kolhozs) — 83, «Rūķi» (Preiļu 1. vidusskola, K. Marksa kolhozs) — 72, «Nezāļīte» (Līvānu 1. vidusskola, kolhozs «Rīts») — 45, «Jautri zēni» (Preiļu 2. vidusskola, kolhozs «Nākotne») — 28, «Bura-86» (Preiļu 2. vidusskola, Raina kolhozs) — 25, «Vienaudzis» (Preiļu 2. vidusskola, Raina kolhozs) — 17 procenti.

6. — 8. KLASU DARBA VIENĪBU, kas strādā rūpniecībā, — «Blāzma» (Līvānu 1. vidusskola, strādā Līvānu stikla fabrikā) un «Salve» (Preiļu 1. vidusskola, strādā komunālo uzņēmumu kombinātā) — darba rezultāti attiecīgi ir 100 un 81 procenti.

GANĀMPULKAM — LABU LOPBARĪBU

Vārds preses grupām

Katru rītu

tūlīt pēc tam, kad esam savākuši, apkopājuši un paziņojuši rajona dispečerdienu ziņas par lopbarības sagatavošanu, tiek izgatavots operatīvais biļetens. To ar rakstmašīnu pavairojam vairākos eksemplāros un nosūtām uz brigādēm, izliekam uz ziņojumu dēļa kolhoza kantorī. Kad saimniecības speciālisti dodas pie plāvējiem, siena un skābsiena masas vācējiem, biļetenu ņem līdzi, tāpat rīkojas arī brigādiēri. Tāpēc visi zaļās plaujas dalībnieki katru dienu ir lietas kursā, kas un cik padarīts kopā pa visu kolhozu, kas ir mehānizatoru sociālistiskās sacensības priekšgalā. Kad aprit nedēļa, visu dienu veikumu sasummējam. Tad pie sacensības uzvarētājiem dodas kolhoza valdes un sabiedrisko organizāciju pārstāvji, patsiedz viņiem ziedus un prēmijas. Atsevišķas balvas labākos gaida arī sezonas noslēgumā.

Iznācis kārtējais biļetens. No tā šodien pat visi mehānizētie posmi zinās, ka siena pašlaik mums jau ir vairāk nekā divi simti tonnu, uzdevums izpildīts vairāk nekā par piekto daļu. Skābsiena iekrāts tūkstotīs tonnu — izpildīta puse no plāna. Ražojam arī svaigi konservēto lopbarību, izmantojot preparātu Wiher—Liuos, — tādas ir ap 200 tonnām, uzdevums veikts par apmēram desmit procentiem. Griežas «zaļās dzirnavas», no tām saņemts vairāk par 20 tonnām miltu, kas ir trešā daļa no kopējā plāna.

Tāpat katru rītu atzīmējam, kāds ir bijis pieaugums, salīdzinot ar iepriekšējo dienu. Piemēram, nopļauto platību un zāles miltu ražošanā tas ir trīs, bet siena ražošanā — četri procenti. Visvairāk šajās dienās mūsu mehānizatorji strādājuši skābsiena gatavošanā — pieaugums deviņi procenti.

Biļetena otrā daļa tiek veltīta pirmrindniekiem, bet pašā noslēgumā nosaucam tos, kuriem ar darbiem nevedas, kuri atpaliek. Sacensības priekšgalā pašlaik ir A. Fiodorovs, kurš strādā ar agregātu E-281, novāc ziedošā ābolīna un timotiņa maisījumu, uz viņa agregāta uzmontēts dozators preparāta Wiher—Liuos iestrādāšanai masā. Tādējādi sagatavotu to liekam glabātavā pie centra fermas Rāuniesos. Viņa kontā jau 200 tonnas. Otrs mūsu labāko saimē ir J. Prikuļis, kurš strādā ar agregātu E-281 uzkarinātu vālu savācēju. Viņš norīkots darbā skābsienam paredzētās masas sacelšanā, samalcināšanā un iekraušānā. Viņš izstrādājis apmēram pusotra simta tonnu. Trešajā vietā ir A. Znotiņš, kurš brauc ar traktoru MTZ-80, agregējot siena savācējpresī «Sigulda». Ar viņa palīdzību šķūņos nogādātas 20 tonnas laba smaržīga siena.

Strādā arī mazāk jaudīga tehnika. Šoreiz kritizējam divus vīrus, kuri brauc ar traktorvilkmes plaujmašīnām — tie ir A. Romanovskis un J. Krasovskis.

T. OZOLA,
kolhoza «Nākotne» vecākā
dispečere, preses grupas
locekle

Pārskats

par lopbarības sagādi rajona saimniecībās līdz 5ā gada 20. jūnijam (plānu izpilde procentos)

Saimniecība	Nosac. zāļu lopbarība procentos no plāna	tālā skaita (proc.)	
		siens	skābsiens
K. Marksa	40	32	48
«Nākotne»	40	23	55
Suvorova	37	27	17
«Sark. ausma»	33	34	49
Aglonas p. s.	31	24	20
Kirova	30	42	18
«Dzintars»	28	36	26
M. Gorkija	27	27	38
Raina	26	40	14
«Sīlukalns»	26	34	31
«Kr. Oktjabrj»	25	31	33
«Vārkava»	23	53	
Lēpina	22	31	22
Dzeržinska	21	32	
Oškālna	21	18	32
«Rīts»	19	64	
«Zelta vārpa»	19	18	27
Rudzātu p. s.	16	19	20
Rušonas p. s.	10	16	8
«Dubna»	8	21	
RAJONA	24	30	26

Galvenais uzdevums šajās dienās ir iekrāt iespējami vairāk sausā siena, uz tā izpildīt jānovirza visa tehnika, darba spēks un talcīnieki — no pilsētām, pašu ciemu laudis. Pēc savstarpējiem līgumiem tagad katru dienu siena gatavošanā jāpieliek apmēram pieciem simtiem cilvēku no rajona uzņēmumiem, iestādēm un organizācijām un 200 cilvēkiem no Rīgas. Taču pirmo strādā 205 un otro — 50 cilvēki. Saimniecību vadītājiem jārikojas enerģiskāk, lai savas saistības šefi izpilda. Šodien un rīt — trīscientkaš siena gatavošana.

Brūni vīri zaļos laukos

Stiens, jo sevišķi tad, kad dabūjis lietus dušu, saulē izbalē, zaudē savu brīnumjauko aromātu. Sogad tas vēl nav draudējis mūsu pusē, tāpēc masa ir patīkamā zaļā krāsā un aromāts no tās kļūst pa visu saimniecību, iespējams katrā mājā. Zaļi vezumi ripo uz šķūņiem, zaļi tie aizlīgo uz skābsiena tranšējām. Toties vīru sejas saule nobrūnājusī tik tumšas, kā maizes klaipi svelmainā krāsnī. Tā jau tas ir — cepina uz nebēdu. Sviedri list aumajām, bet zemes kopējus tas tik lielisko un saspara.

Nopļauta jau vairāk nekā trešā daļa plānoto platību, tas ir — ap sešiem simtiem hektāru. Masa tiek ātri apvītāta vai arī izzāvēta pilnīgi un nogādāta pēc vajadzības. Gan siena, gan skābsiena saimniecībā ir jau ceturtdaļa no plānā paredzētā. Zāles miltu saražots apmēram 35 procenti no uzdevuma. Šo darbu labi veic divi komjaunieši — Jānis Lozda un Juris Jaudzems, kuri strādā par agregāta AVM meistariem. Masu pieveda Aldis Rukmanis. Dienā vitamīniem bagāto zāles koncentrātu kļūst vairāk par pieciem un līdz pat septiņām tonnām. Plāns ir simts tonnas. Domāju, ka pušīs to izbildīs godam. Viņu mazajā kolektīvā nesen bija patikams notikums — Juris Jaudzemu mūsu partijas pirmorganizācija uzņēma PSKP biedru kandidātos.

Saimniecībā ir divi ražošanas iecirkņi un sešas brigādes. Lopbarības sagāde izvērsusies visās, katrā no tām ir aptuveni vienādi tehniskie spēki. Pievērsties kādam vienam veidam, piemēram, tikai sausā siena gatavošanai, mēs nevaram, jo nav tik daudz pienācīgas tehnikas, tālab vienā brigādē vairāk gatavo sienu, otrā savukārt skābsienu. Ir trīs Vācijas Demokrātiskajā Republikā ražotās lielās savācējpreses K-453, tātad nokomplektēti trīs mehānizētie posmi siena sarūpei. Tajos ir plaujmašīnas E-301. Uz divu agregātu E-281 bāzes darbojas divi skābsiena gatavotāju posmi. Ar uzdevumiem šie kolektīvi tiek galā.

Kā no vienas, tā no otras grupas tomēr varu izdalīt pa vienam vislabākajam. Par tādu ar pilnām tiesībām var nosaukt mehānizatoru kolektīvu, kurš strādā otrā ražošanas iecirkņā sestajā brigādē, ko vada Anastasija Strakša. Te jau sagatavots vairāk nekā trīs simti tonnu siena. Zaļi ar plācinātājplaujmašīnām E-301 plauj komjaunieši Leons Vaivods un Aivars Dambītis. Aivaram paveicies mazliet labāk, tomēr abi kopā viņi pievērušies jau oāri par simti hektāriem.

Vālus mudīgi apgrozām, lai lautu pilnu vālu saulei, lai ātrāk izžāvētu. Tač izbrauc Antons Kusiņš ar savācējpresī K-453, tai seko viens no automašīnu GAZ-53

vadītājiem — brāļi Leonards vai Aivars Jaunromāni, vai Ri-hards Svencis. Prese nepārtraukti slīd pa lauku, bet zem kīpu padēvēja mašīnas kastē pastāvīgi dežurē viens no šīs trijotnes. Divi pārējie pa to laiku ir ceļā uz šķūni vai atpakaļ. Dienā šajā brigādē šķūņos tiek novietots pa 50 — 60 tonnām labi izkaltēta un sapresēta siena.

Apmēram tā strādā arī pārējie divi posmi. No skābsiena gatavotājiem labākie panākumi ir posmam, kurš strādā kaimiņos, — šī paša iecirkņā piektajā brigādē. Šonedēļ posms savā veiktā darbu krātuvē varēs ieskaitīt niecus simtus tonnu. Te ar smalcinātājplaujmašīnu strādā Jāzeps Lazdāns, bet apvītāto masu transportē Valentīns Vaivods ar traktoru MTZ-52 un Alberts Kriškāns ar traktoru MTZ-80, Aldis Rukmanis ar automašīnu GAZ-53 un citi.

Darbs lopbarības gatavošanā sākas agri no rīta un turpinās līdz vēlam vakaram. Noguruši vakaros pārnāk vīri, nopūtējuši un nosvīduši, bet laimīgi — viņi ir izcīnījuši vēl vienu darbu uzvaru. Saule augu dienu cepināusi sejas un rokas, bet brūnākas tās vairs padarīt nespēj. Kā nespēj viņus pārmākt arī nogurums.

G. ORMANIS,
kolhoza «Dzintars» galvenais
agronoms, preses grupas loceklis

Lielo pārmaiņu un plašo apvāršņu laiks

INTERVIJA AR KOLHOZA «KRASNIJ OKTJABRJI» PRIEKSSĒDĒTĀJU, SOCIALISTISKĀ DARBA VARONI ROMUALDU KAVINSKI

REDAKCIJA:

— Apretējis vēl tikai mēnesis, kopš jūs esat ievēlēti par republikas kolhoza padomes priekšsēdētāju. Apsveicam ar šo augsto amatu. Te jūs nomainījāt republikas lauksaimniecības ministru Antonu Briļu, kurš tagad strādā par Latvijas KP Centrālās Komitejas sekretāru. Joprojām jūs esat Vissavienības kolhozu padomes loceklis. Atļaujiet uzdot vairākus jautājumus, kas saistīti ar kolhozu padomju darbību vispār, ar to kārtējiem uzdevumiem un nākotnes plāniem.

Kopš Vissavienības kolhoznieku III kongresa pagājuši jau septiņpadsmit ar pusi gadi. Lauksaimniecība mūsu zemē spērusi platu soli pa attīstības ceļu. Lasītāji interesējas, kālab nekas nav dzirdams par jaunu Vissavienības apspriedi. Kādu darbu veic Latvijas kolhozu padome? Protams, mūs interesē arī jūsu saimniecības — ar Darba Sarkanā Karoga ordeni apbalvotā kolhoza «Krasnij Oktjabrji» — plāni kopīgajā lauksaimniecības attīstības gaitā.

Sociālistiskā Darba Varonis ROMUALDS KAVINSKI:

— Ja nav leibdumu, tad stāstījumu iesākšu ar nelielu ekskursu pagātnē. Tiešām, kopš Vissavienības kolhoznieku III kongresa pagājuši jau labs laiks — tas notika 1969. gada novembrī. Tātad šī notikuma vienāds jau iekļaujas apzīmīgajā un patstāvīgajā darba dzīvē. Man bija tas gods tikt ievēlētā par delegātu un piedalīties Kongress atzīmēja, ka tā sanākšana ir V. I. Leņina ģeniālā valsts kooperatīvā plāna turpinājums mūsdienu apstākļos, sava veida atskaite par līdz tam paveikto. Darba kārtībā bija iekļauti daudzi aktuāli un svarīgi jautājumi.

Par to vēlāk mēs plaši stāstījam savās republikās, rajonos, saimniecībās, rakstījam presē. Tika izveidotas kolhozu padomes arī republikās un rajonos. Republikas padomes pirmajā organizatoriskajā sēdē mani ievēlēja par priekšsēdētāju vietnieku, bet par priekšsēdētāju — toreizējo lauksaimniecības ministru Vladimiru Strogonovu. Tagad pēc Vissavienības kolhozu padomes ieteikuma par republiku padomju priekšsēdētājiem tiek ievēlēti kolhozu vadītāji.

REDAKCIJA:

— Plenākums ir augsts un atbildīgs un nepavisam nav no

vieglajiem. Bet jūs, biedri Kavinski, esat pierādījis, ka lieli darbi pa spēkam. Šīs sarunas turpinājumā gribētos dzirdēt par kolhozu padomju darbu. Vai tās nav aizņņojušas rajonu agrorūpnieciskās apvienības, to padomes?

R. KAVINSKIS:

— Ar agrorūpnieciskā kompleksa izveidošanos mūsu darbs ieguva nedaudz savādāku specifisku nokrāsu, tomēr allaz esam bijuši un paliekam par padomdevēju orgānu, par visāda veida kolhozu darbības organizētājiem. Agrorūpniecisko kompleksu varētu pielīdzināt izpildes orgānam.

Aizvadītās vairākas piecgades, nostiprinājušies un attīstījušies kolhozi. Padomes daudz uzmanības veltīja ekonomiski vājāko nostiprināšanai, pacelšanai līdz vidējo līmenim. Pēc mūsu ierosinājumiem tika pieņemti vairāki lēmumi, kas sekmēja šo procesu, spēcīgākās saimniecības uzņēmās šefību par atpaliekošajām. Nopietni un visos līmeņos tika risināts jautājums par spējīgu kadru izvirzīšanu darbam šajās saimniecībās. Veikti pasākumi to saimnieciskās un dzīvokļu apbūves pastiprināšanai. Vissavienības, republikas un rajonā padomes daudz strādājušas un arī tagad to dara, lai tiktu sekmīgi risināta PSRS Pārtikas programmas Vārdi sakot, darbu, ko agrāk katrs kolhozs centās sasniegt pats savā nodabā, tagad darīja visi vienotā frontē.

Var izcelt vairākus galvenos virzienus.

Vispirms mēs rūpējamies par kolhozu demokrātijas tālāku attīstīšanu un paplašināšanu, par statūtu pilnveidošanu un ieviešanas uzlabošanu. Otrkārt, par partijas un valdības lēmumu par lauksaimniecības attīstību izpildes organizēšanu. Te ietilpa gan plānošanas uzlabošana, gan vadības pilnveidošana. Domāju, ka ar šiem uzdevumiem esam tikuši galā.

Panāks kolhozu ekonomikas straujā izrāvieni pa augšupejas kāpnēm. Tagad mūsu kolektīvās saimniecības, bet jo sevišķi Padomju Latvijā, runā par tādiem plāniem un uzdevumiem, par kādiem iepriekšējā un arī agrākajās piecgadēs nevarēja pat sapņot. Bet vēl lielāki mērķi mums jāsniedz nākotnē. Saspraigtu darbu prasī PSKP XXVII kongresa nospraustā PSRS tautas saimniecības attīstības programma 1986.

— 1990. gadam un laika posmam līdz 2000. gadam.

Ieceres milzīgas, taču to izpildei mums rezervju netrūkst katrā saimniecībā. Tās ieliktas jau kolhozu pašā būtībā, tās ir kolektīvās saimniecības pamatos. Pie tam ražošanu kāpināt var ne tikai vidējās saimniecības, bet arī augsti attīstītās. To sekmē zinātniskj tehniskais progress, lauksaimnieciskās ražošanas pārkārtošana uz intensifikācijas un pātrinājuma bāzes, uz jaunās modernas tehnikas un tehnoloģijas ieviešanu. Citiem vārdiem, jānostiprina ražošanas ekonomiskais kompleks, lai saimniecības intensīvi varētu attīstīt gan ražošanu, gan lauksaimniecības produktu piegādi patērētājiem. Tādā darbs mums jāveido uz saimnieciskā aprēķina un pašapmaksāšanas principa.

Kolhozu padomju uzmanības centrā ir un paliek visi tie jautājumi, kas bija agrāk, tiem klāt nākušas papildus rūpes — pārvadāšanas jaunas formas un metodes, progresīvās darba organizācijas formas — saimnieciskais aprēķins, kolektīvu, ģimeņu, individuālais darbuveidums, darbs pēc progresīvas un efektīvas tehnoloģijas.

Te gribas brīdināt, ka pārorientēšanās uz jauno, gatavošanās tam nedrīkst traucēt mūsu kārtējo ikdienas darbus. Visam jānotiek vienlaicīgi, mums jāturpina ražot piens un gaļa, labība un kartupeļi, līni un citi produkti secīgi, ar pieaugošu pātrinājumu.

REDAKCIJA:

— Jūsu saimniecība ne tikai rajonā, bet visā Austrumlatvijas zonā ir par celmlauzi, par jaunā aizsācēju un droši pierāda, ka progresīvais, attīstības ceļš ir efektīvs. Laj arī sasniegti ļoti labi rezultāti, taču nebaldušos no vēl augstākiem plāniem?

R. KAVINSKIS:

— Mums ir dinamiski turpmākās attīstības plāni. Nosaukšu dažus raksturīgākos skaitļus. Uz 100 hektāriem lauksaimnieciski izmantojamās zemes plānoti piena ražošanu esam paredzējuši palielināt līdz 1 500 centneriem, bet gaļas — līdz 350 centneriem. No govju gadā izslauksim vismaz 5 500 kilogramus piena, no graudaugu sējumu hektāra iekulsim pa 45 — 50 centneriem graudu. Pamats šiem augstājiem rādītājiem ir tagadējais mūsu saimniecības potenciāls.

Sogad aprīli PSRS delegācijas sastāvā, kurā bez manis bija kolhoza «Ādaži» priekšsēdētājs, lauksaimniecības zinātnu kandidāts Alberts Kauls un Latvijas Zemkopības zinātniski pētnieciskā institūta laboratorijas vadītājs, tehnisko zinātnu kandidāts Ernests Vēvers, bijām Čehoslovākijā, agrokombinātā Slušovicē, tikāmies ar tā priekšsēdētāju, ekonomisko zinātnu kandidātu Františekū Cūbu, viņa vietnieku Miroslavu Grecmanu un citiem atbildīgiem darbiniekiem, zinātniekiem. Mūs iepriecināja tas, ka daudzi ko no savas lauksaimniecību pieredzes varējām nodot viņiem, bet daudz arī mācījāmies.

Piemēram, savā kolhozā iesākām darbu ar lieldienu embrionu transplantāciju agrā attīstības stadijā, kas mūsu draugu zemē dod labu rezultātu. Čehoslovākijā iekrājuši bagātīgu pieredzi agrokombinātu organizēšanā un to darbā. Mūsu kolhozs savā zonā var uzņemties tāda agrokomplesksa izveidošanu, kurā būtu gan piena un gaļas, linu un citu augkopības produktu ražošanas, gan arī to pārstrādes uzņēmumi: piena, linu, cietes un citas fabrikas.

REDAKCIJA:

— Šī gada sākumā, pildot PSKP XXVII kongresa lēmumus par lauksaimniecības vadības pārkārtošanu un pātrinātu attīstīšanu, pieņemts lēmums par Vissavienības kolhozu padomju pilnvaroto sanāksmes sasaukšanu Maskavā. Tātad atkal jāveic daudz darba, lai tam sagatavotos, atkal varam cerēt uz svarīgiem lēmumiem. Nobeidzuma lūdzam pastāstīt par to.

R. KAVINSKIS:

— Sanāksme notiks šogad novembrī. Bet līdz tam tādas apspriedes jāorganizē rajonos, kur jāievēlē delegāti, vēlāk republikās, kas savus pārstāvjus deleģēs uz Maskavu. Gatavošanās gaitā radīsies daudz un dažādu jautājumu, kas izvirzāmi Vissavienības apspriedei — tos visus delegāti rūpīgi savāks. Turklāt savam augstākajam forumam kolhozi gatavos arī darba veltes — krietnu veikumu lopbarības sagādē, augu aizsardzībā, gatavībā jaunās ražas saņemšanai un arī pašā novākšanas norisē. Pošanās lielam notikumam allaz spārno padomju cilvēkus.

Jautājumus uzdeva
A. RANCANS

Pusgada uzdevums izpildīts

Sacensībā par 1986. gada plānu un socialistisko saistību sekmīgu izpildi putnu gaļas ražošanā radoši, ar iniciatīvu strādā padomju saimniecības «Aglona» pīļu fermas kolektīvs Sociālistiskā Darba Varones, Latvijas PSR Augstākās Padomes deputātes brigādiere Monikas Rļvares vadībā.

Desmitajā jūnijā pīļu fermas «Opsa» sarkanajā stūrītī notika svinīgs mītiņš, kas bija veltīts 1986. gada pirmās puses sociālistisko saistību izpildei. Strādnieku kolektīvs plānā paredzēto 470 tonnu vietā līdz šī gada 10. jūnijam saražojis un realizējis valstij 472 tonnas putnu gaļas. Mītiņā runāja arī fermas laudis ar darba uzvaru sveica šo rindu autors un arodkomitejas priekšsēdētāja Līvija Līvāne.

Panākumu sākums vispirms meklējams Rutulu fermā, jo tās laudis aprūpē dējējpiļu ganāmpulku. Kolektīvs strādā pēc vienotā brigādes darbuveiduma. Gadā paredzētos no dējējpiļes iegūt 140 olas, bet līdz 10. jūnijam jau iegūtas 109. Kopš gada sākuma Rutulu fermā iegūts 680 000 pīļu olu. Raženi un priekšzīmīgi šeit darbu veic operatores Līdija Smane, Ulīta Ignaļeva, Marta Ruskule, barības gatavotājs Pēteris Bivbāns. Jāatzīmē, ka viņiem un citiem (kolektīvu vada Monika Zdanovska) neeksistē tāds jēdziens kā «darba disciplīnas pārkāpums». Te valda kolektīva doma, kolektīvs darbs un atbildība par ražošanas galarezultātu.

Labī strādāja arī inkubatora laudis. Plānā bija paredzēts nodrošināt, lai izšķīlto 62 procenti jaunputni, faktiski panākti 66,9 procenti. Ar lielu atbildību savus uzdevumus veic olu šķirotāja Marija Jaudzema, elektriskis komunistis Roberts Spalva, operatore Bronislava Dzerkale, Janīna Dimpere, Helēna Valaine un jaunā komuniste Feodosija Tarvite. Inkubatora strādnieki ne tikai nodrošināja saimniecības fermu vajadzību ar nepieciešamo pīļu skaitu putnu gaļas ražošanai, bet arī 32 500 tos dienas vecuma realizējam ledzīvotājiem. Līdz gada beigām šo skaitu palielināsim līdz 60 000.

Neapšaubāmi, kopējā rezultātā vislielākais nopelns ir tieši pīļu audzētājiem, jo katrs mazais pūkainais pīļens prasī ne tikai prasmīgas un darbīgas rokas, bet arī labestīgu sirdi. Kā labākos darba veicējus no Laukežera novietnē gribas atzīmēt Moniku Jaudzemu, Bronislavu Bernāni un Viktoru Bartušu. Ainavas novietnē labī strādā Vladimirs Kondratjevs, Bonifācijs Daukšts un Līdija Podskočija.

Pīļu audzētāju rūpīgais, neatlaidīgs darbs devīš pozitīvus rezultātus. Realizācijas svaru — 2,1 kilogramu — nobarojamās pīles sasniedz 58 dienās. Aglona pīļu pensu iegādājušies Jelgavas, Saldus, Kuldīgas, Talsu, Rīgas un citu pilsētu ledzīvotāji.

Kopējā darbā savs nopelns ir soferiem, kas transportē izaudzētos putnus uz Daugavpils gaļas kombinātu. Laj iekļautos nodrošināšanas grafikā, viņiem jābrauc ar precizitāti līdz desmit minūtēm. Uzdevuma veikšanā izceļas Vladislavs Matisāns, Vasīlijs Rešetņaks un Oskars Joksts.

Līdz pusgada beigām atlikušajā laikā pīļu fermas kolektīvs saražos un piegādās valstij 120 tonnas virsplāna produkcijas. Starta ieskrējienis divpadsmitajai piecgadei uzņemts veiksmīgi.

P. VAIVODS,

Aglona padomju saimniecības preses grupas vadītājs

Atgriezoties pie publicētā

Darbnicās vajadzīga kārtība

Mūsu laikraksta šī gada 27. numurā rubrikā «No redakcijas pasta» tika publicēta Līvānu ledzīvotāja A. Upenieka vēstule. Izskanēja jautājums — kas palīdzēs invalidam? Autors sūdzējās par to, ka jau vairāk nekā gadu nevar tikt skaidrībā par to, kādā veidā iespējams pasūtīt kapa pieminekli kolhoza «Rīts» akmens apstrādes darbnīcā. A. Upenieks bija saūtsis par nekām nevajadzīgo un bezmērķīgo turp un atpakaļ sūtīšanu, par nekorektajām attiecībām, kādas valda starp pasūtītāju un darbnīcas meistariem.

Lai pārbaudītu, kāda situācija valda kolhoza «Rīts» akmens apstrādes darbnīcās, ieradāmies tur 12. jūnijā. Pārbaudē piedalījās Latvijas KP rajona komitejas propagandas un agitācijas nodaļas vadītājs Alfrēds Beļavskis, kolhoza «Rīts» partijas pirmorganizācijas sekretāre Velta Zellāne.

Pirms četriem gadiem izveidotā darbnīca un tās gatavotie ražojumi izpelnījušies daudz atzinošu vārdu. To nu vairis nevar nollegt — meistari strādā precīzi un kvalitatīvi. Taču paš vislabākos veikumus aizņņo nekārtības, kādas ir pasūtījumu pieņemšanā. Līdz šim visas papiru darīšanas tika kārtotas tieši darbnīcā. Vadoties no apgadātības ar materiālu, tika pieņemti pasūtījumi, kuri, starp citu, tā arī netika nekur īsti reģistrēti. Visa

kalkulācija bija nodota meistaru zinā. Pasūtījumu izpildīšanas termiņš arvien vairāk ievilkās.

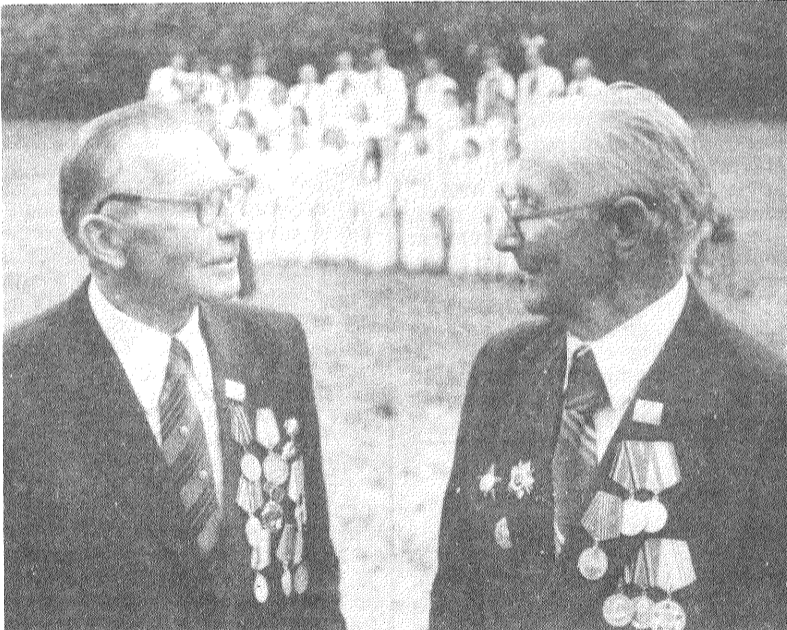
Akmens apstrādes darbnīcas vadītājs Imants Laižāns paskaidro, ka materiāla apstrādāšanai un griešanai domātās iekārtas jau ir nolietotājušas, darba ražīgums arvien vairāk pazeminās. Arī kolhoza valde par to, kas notiek darbnīcā, ilgu laiku nav likusies ne zinīs — līdz pat nepatikamajam atgadījumam ar Lielā Tēvijs kara invalidu A. Upenieku no Līvāniem.

Lai izvalrītos no starpgadījumiem un uzlabotu apstākļus akmens apstrādes darbnīcā, kolhoza «Rīts» valdei nekavējoties jāatrisina vairāki jautājumi: pasūtījumi jāpieņem kolhoza kantorī, tur arī jāsamaksā, bet par materiālu un pieminekļa formu jāvienojas ar darbnīcas meistariem, kuri saņem darba norikojumu un noteiktā laika posmā izpilda pasūtījumu.

Vienkāršj un skaidri — to atzīst un pēc iespējas ātrāk cer nokārtot arī kolhoza «Rīts» vadība. Piekrīt arī meistari, kuri savukārt cer uz palīdzību jaunas un ļaudīgākas akmens apstrādes iekārtas uzstādīšanā.

Darbnīcā būs kārtība. Nav skaidrs tikai viens — kāpēc tā netika ieviesta jau agrāk?

L. STRODE

SAKARĀ AR 45. GADADIENU KOPŠ
LIELĀ TĒVIJAS KARA SĀKUMA

Par šodienas laimīgo dzīvi

Aizlet gads pēc gada, bet šis drausmīgais notikums, kad pirms 45 gadiem tādā pat saulainā jūnija dienā mūsu zemei nodedvīgi uzbruka vācu fašistu ordas, no atmiņas neizzūd. Dzīvi vēl šo traģisko notikumu aculiecinieki, dzīvi tie, kuri ar ierociem rokās aiztrenca prom nīsto ienaidnieku. Bet arī tā paaudze, kura karu nav redzējusi, tā milzīgo postu spēj aptvert pēc dokumentiem,

pēc vēstures materiāliem, pēc kara dalībnieku atmiņām.

Ar jauno paudzi bieži tiekas un par savām gaitām stāsta arī divi Lielā Tēvijs kara dalībnieki, darbu veterāni kolhoza «Rīts» — Jānis Kalnamala (at-tēlā no kreisās) un Juris Kūsilīns. Viņi piedalījās okupantu grupējuma sagrāvē Kurzemē, tad organizēja kolhozu savā novadā un bija arī pirmie labākie

darba darītāji tajā. Zeme pie Daugavas pamazām sadziedēja kara brūces. Pirmie desmit kolhozi, kuri tapa grūtā cīņā pret buržuāzisko nacionālistu bandām, kuri neatlaidīgi virzījās uz noteikto mērķi, apvienojās un kļuva bagātāki, ir radījuši tagadējo laimīgo dzīvi pie mūsu vislielākās upes. Paldies par to kara un darba veterāniem!

J. SILICKA foto.

LOPKOPĪBA — TRIECIENDARBA FRONTE LAUKOS

RAJONA FERMU DARBINIEKU VEIKUMS ŠĪ GADA PIECOS MĒNEŠOS

Kas ir visbūtiskākais šobrīd? Visbūtiskākais ir nostiprināt un tālāk kāpināt sasniegtos attīstības tempus. Tas ir reāls uzdevums, taču prasīs lielus pūlius, it sevišķi, ja ņem vērā faktu, ka mēs atrodamies pašā pārkārtošanās sākumā: vēl viss nav paveikts organizatoriskajā aspektā, paņēmiem ar pilnu spēku nedarbojas tās ekonomiskās sviras un stimuli, kam izšķiroši jāietekmē tālāko pozitīvo pārmaiņu gaita tautas saimniecībā.

(No PSKP CK ģenerālsēdes referāta M. Gorbačova referāta PSKP CK jūnijā (1986. g.) Plēnumā.)

Ko parādīja pavasara skate

★ Vēl daudz jāstrādā ganāmpulka atražošanā ★ Ganības izmantot efektīvāk
★ Konkurss rosināja ★ Paveiktajam — uzskatāmu atspoguļojumu

Noslēdzot lopu zīmošanu un uzsākot ganību periodu, rajonā notika lopkopēju darba pavasara skate.

Apskatījām slaucamo govju un ganāmpulka atjaunošanai audzējamo teliņu fermas, sivēnmāšu kūtiņus, neaizmirsām ielūkoties arī zirgu stallos. Redzējām, ka saimniecības ir domājušas par to, lai veiksmīgi sāktu ganību periodu un vasarā ražotu pēc iespējas vairāk produkcijas. Vērtējām ne tikai redzēto, bet arī aizvadītajos ziemos notikušos sasniegumus.

Labus rezultātus lopkopības produkcijas ražošanā, salīdzinot ar 1985. gada zīmošanu, sasnieguši kolhozi «Sarkanā ausma», «Rīts» un K. Marksa saimniecība. Kolhozs «Rīts» šajā ziemā plena ražošanu kāpinājis par 29 procentiem, bet gaļas — par 17 procentiem.

Vēl daudz ir jāstrādā pie ganāmpulka atražošanas jautājumiem. Padomju saimniecībās «Rudzāti», «Aglona», kolhozos «Zelta vārpa», «Dubna», arī Leņina, Suvorova kolhozos mazo (līdz sešiem mēnešiem veco) teliņu standarts ir zems. Tas norāda, ka šajos kolektīvos nav pietiekami risināti teliņu individuālās ēdināšanas, turēšanas un veselības saglabāšanas jautājumi. Visām grupām ir jābūt ganībās, kavēšanās nav piedodama ne kolhoziem «Dubna» un «Nākotne», ne Rudzātu padomju saimniecībai un kolhozam «Krasnij Oktjabrj», visur šis jautājums jāatrisina drīzākā laikā.

Par to, lai remontcūkas, lecināmās sivēnmātes atrastos laukā, ir domāts visās saimniecībās, bet par kuilū regulārām pastaigām gan nē. Kur tad lai ņemam dzīvotspējīgus un veselīgus sivēnus? Par zaļās, vitamīniem bagātās barības piegādāšanu tiek domāts visur.

Pavasaris un vasaras sākums — ķēvju lecināšanas sezona, tāpēc skatījām, kā saimniecībās uz vietas tiek veikts šis pasākums un vai ķēves ir sakoncentrētas vienkopos. Līdz skates sākumam rajonā lecināšanas plāns bija izpil-

dīts tikai par 45 procentiem. Slikti šis darbs organizēts Leņina kolhozā, kolhozos «Sarkanā ausma», «Dubna», «Zelta vārpa», Suvorova saimniecībā un Rušonas padomju saimniecībā. Nepareizi rīkojas kolhozi «Vārkava», K. Marksa kolhozs, Aglonas un Rušonas padomju saimniecības, kurās vaislas ērzeļi stāv kūtī un netiek laisti ganībās.

Esot lopkopības objektos un vērojot ganāmpulku vajadzībām atvēlētās kultivētās zāliņu platības, redzējām, ka Leņina, Oškalna, Kirova kolhozos, Rušonas padomju saimniecībā un kolhozā «Zelta vārpa» ir daudz darāmā ganību atjaunošanā. Vairākas saimniecības — Leņina kolhozs, «Dubna», Kirova kolhozs aizmirsušas par mēlošanu ar organiskajiem mēsliem.

Nepatikams fakts (ko nācās cizirdēt) ir tas, ka par ganību izmantošanas noteicēju kļuvis gans. Viņa pārziņā ganības ir gan, taču to pareiza izmantošana ir visu lieta. Par ganību ceļu izmantošanu, kur to nav, — ierīkošanu, jāpadomā gandrīz katrā saimniecībā. Izveidotie aploki bieži vien ir par lieliem. Rezultātā, neizmantojot elektrisko ganu to sadalīšanai mazākās daļās, nepilnīgi izmantojam iespēju iegūt lielāku atdevi. Leņina kolhozā vajadzētu padomāt par laistāmo ganību daudz efektīvāku izmantošanu. Saimniecībās, kur vēl tas nav izdarīts, ar pilnu jau du jāapņemas ganības, pēc tam jāvirsmēlo ar slāpekli.

Konkurss «Labākā saimniecība, noslēdzot zīmošanas un uzsākot ganību periodu» rosinājis darbībai visus lopkopju kolektīvus. Kopumā pa rajonu iepriecināja tas, ka visās saimniecībās valdījusī tieksme nepalikt uz vietas, centušies strādāt un veikt šodienas uzdevumus sekmīgāk un labāk kā iepriekš. Daudz padarīts fermu apkārtnu un teritoriju labiekārtošanā. Gribētos, lai tas nebūtu tikai vienai dienai. Šajā lomā daudz pūļu ieguldījuši kolhozi «Sarkanā ausma», «Dzintars», «Rīts», M. Gorkija, Dzer-

žinska kolhozu un Rušonas padomju saimniecības laudis. Bija patīkami redzēt, ka vairākas saimniecībās domāts arī par to, lai zālojošs augļu kociņš, košumkrūms vai puķu dobe darītu apkārtni pievilcīgāku un skaistāku. Sanitārais stāvoklis fermās, palīgāpūš, piena trauku tīrība parādīja, ka sanitārās dienas radinājušas noteikti kārtībai un ka visos objektos to iespējams ievērot.

Skatītas tika laboratorijas, kurās saimniecību kontrolasistenti un ekspeditori pārbauda izslauktā piena kvalitatīvos rādītājus pirms tā nosūtīšanas uz pārstrādes punktiem. Pamatā saimniecību laboratorijas ir nodrošinājušas ar visu, tomēr turpmāk vajadzētu vairāk pakontrolēt to regulāru darbību.

Vērtējot veterināro darbu, komisijas īpašu vērību pievērsa liellopu saglabāšanai, nepieļaujot krišanas palleilnājumu. Nepatīkami ir tas, ka daudzās saimniecībās lopu kaušanas laukumos nav uzstādītas saldiejamās iekārtas. Te jāmin vairāk nekā trešdaļa rajona saimniecību — «Rušona», «Aglona», «Rīts», «Zelta vārpa», «Dubna», «Vārkava», Raiņa un Suvorova kolhozi.

Vadošie speciālisti ir domājuši par kolektīvu un individuālo darba rezultātu atspoguļošanu uzskatāmā agitācijā. Gribētos, lai tā tiktu izvietota vairāk vienkopos, būtu pārskatāmāk noformēta un operatīvāk informētu par paveikto.

Aizvadīts nopietns darba cēliens, skates komisijas izvērtējušās lopkopēju veikumu visās saimniecībās. Pēc plusu un mīnusu summēšanas pirmajā sešniekā ierindojusies M. Gorkija kolhozs, «Zelta vārpa», «Sarkanā ausma», Dzeržinska un Kirova kolhozi, kolhozs «Rīts». Cieši blakus labākajiem nostājušies Rušonas padomju saimniecības un kolhoza «Dzintars» kolektīvi.

S. REPSA,
rajona agrorūpnieciskās apvienības vadošā zootehniķe

Godavīrs

Kad pirms pāris gadiem Kazimirs Trubiņš nolēma traktora stūri nodot spēcīgākam puisim, saimniecībā dažs labs bija neizpratnē. Kuņ tas redzēts, ka tehnikas laikmetā pieredzējis mehānizators pāriet strādāt lopkopībā. Un tomēr K. Trubiņš dīzeldzinēju nomaiņija pret pusotra desmita zirgu.

Nē, ne jau mierīgāku dzīvi viņš meklēja, to lika darīt veselība un sirdsapziņa. Sajā laikā zirgkopība saimniecībā bija sāpējais jautājums. Lai to pareizi risinātu, bija vajadzīgs darbs un domājot zirgkopis. Šis darbs K. Trubiņa dzīves gājumam caurvīļes ar jaunības degsmi un trauksmes pilnajiem kolektīvo saimniecību dibināšanas gadiem. Tāreiz jaunietis kopā ar Adamu Putānu aprūpēja no zemniekiem vienkopus savāktos zirgus. Tie nebija sugas rīkstotāji vai dīzelīģie smaguma vilcēji, tie bija vienkārši lauku darbarūki, kurus zemnieki radinājuši visiem uzdevumiem.

Mazajiem lauksaimniecības arteļiem apvienojoties, arvien reālāk lezīmējās prasība lauku darbus mehanizēt. Bija vajadzīgi traktoristi. Puiši devās apgūt

amata noslēpumus. Arī K. Trubiņš, vai kā pie mums viņu vienkārši sauc Kazimirs, atzāja mācīties. Nu, daudzus gadus nostrādājis saimniecības mehānizatoru saimē, atkal atgriezās pie jaunības aizraušanos.

Katrs, kas ir bijis Bramaņos pēc zirga, ir juties gandarīts, ka reiz stallī ir labs saimnieks. Tur kārtība, iegādāts deficītais aizjūga inventārs, ganībās zirgiem aug leķna zāle.

Kolhoznieki Kazimīru Trubiņu sauc par godavīru. Cilvēkiem patīk viņa mierīgums un savaldīgums, spēja uzmanīgi uz klausīt citus, ņemt vērā viņu domas un sliktu vienmēr precīzi izpildīt. Pateikt tikai, ka zirgkopis ir rosiņš, laiņš un atsauciņš, nozīmētu cilvēku novērtēt vienpusīgi. Zirgkopējs norūpējies par to, kas un kad palīdzēs izremontēt zirgu stalli, kur nopirkt aizjūga piederumus, kā labāk sagatavot lopbarību.

J. KLAVINSKA,

K. Marksa kolhoza partijas komitejas sekretāre
ATTEĻĀ: zirgkopējs K. Trubiņš izbraukumā.

J. SILICKA foto

Pārskats

par lopu un putnu iepirkuma valsts plāna izpildi līdz 1. jūnijam (procentos pēc VSRISN ziņām)

Saimniecība	I pusgada plāna izpilde		Salīdzinot ar šajā periodā 1985. g. no ledzīvotājiem iepirkto
	ieskaitot	neieskaitot	
Leņina	101	70	71
«Sarkanā ausma»	98	112	117
Dzeržinska	80	106	106
«Vārkava»	81	93	97
«Dubna»	109	148	160
K. Marksa	92	109	113
«Krasnij Oktjabrj»	85	92	93
Suvorova	92	118	120
Raiņa	75	104	108
«Nākotne»	101	113	114
«Zelta vārpa»	109	135	141
«Rīts»	110	118	128
Oškalna	94	119	128
«Dzintars»	91	101	107
Kirova	110	116	119
M. Gorkija	98	119	119
«Sīlukalns»	80	89	92
Aglonas p. s.	89	112	115
Rudzātu p. s.	107	189	210
Rušonas p. s.	77	88	92
RAJONĀ	94	109	112

Pārskats

par lopkopības produkcijas iepirkšanu no ledzīvotājiem pēc līgumiem (saistību izpilde pēc VSRISN ziņām)

Rajona ciemi	Iepirkts līdz 1. jūnijam (cmt)		Salīdzinot ar šo periodu 1985. gadā (procentos)	
	piens	gaļa	piens	gaļa
Aglonas	2852	478	102	83
Aizkalnes	1884	254	116	81
Vārkavas	1609	193	120	65
Galēnu	2153	478	95	122
Jersikas	3439	670	98	99
Pelēču	1711	278	90	80
Preiļu	1550	341	94	66
Rauniešu	1972	303	118	102
Riebiņu	2630	362	99	65
Rožkalnu	1975	404	89	71
Rožupes	4540	455	103	70
Rudzētu	2531	352	98	90
Rušonas	3559	591	108	74
Saunas	2499	517	109	88
Silajāņu	1445	267	100	108
Stabulnieku	2181	525	100	94
Turku	3192	434	110	106
Upenieku	2274	220	107	72
Upmalas	2069	384	89	97
RAJONĀ	46065	7568	102	85

Pārskats

par piena kvalitāti rajonā līdz 1. jūnijam (procentos pēc VSRISN ziņām)

Saimniecība	I skūra	II skūra	bez-skūras	atdzēsēts līdz 10°
«Krasnij Oktjabrj»	98	2		98
Dzeržinska	98	2		59
Raiņa	98	1	1	98
M. Gorkija	97	3		99
Rušonas p. s.	97	3		76
«Zelta vārpa»	97	1	2	99
«Dzintars»	92	8		100
«Sarkanā ausma»	92	8		99
Oškalna	92	8		89
Rudzātu p. s.	91	9		85
Aglonas p. s.	90	9	1	95
«Nākotne»	90	9	1	73
«Dubna»	88	11	1	89
Leņina	88	11	1	56
K. Marksa	87	12	1	98
«Rīts»	86	10	4	91
Suvorova	84	14	2	81
«Sīlukalns»	81	19		76
Kirova	79	18		77
RAJONĀ	92	7	1	89

Pārskats

par piena iepirkuma valsts plāna izpildi līdz 1. jūnijam (procentos pēc VSRISN ziņām)

Saimniecība	I pusgada plāna izpilde		Salīdzinot ar šajā periodā 1985. g. no ledzīvotājiem iepirkto
	ieskaitot	neieskaitot	
Leņina	79	97	98
«Sarkanā ausma»	88	112	112
Dzeržinska	83	108	108
«Vārkava»	82	105	102
«Dubna»	87	115	123
K. Marksa	83	116	123
«Krasnij Oktjabrj»	90	107	108
Suvorova	88	117	121
Raiņa	85	107	105
«Nākotne»	91	115	114
«Zelta vārpa»	84	112	112
«Rīts»	90	122	137
Oškalna	78	102	102
«Dzintars»	82	99	101
Kirova	81	99	99
M. Gorkija	89	101	103
«Sīlukalns»	85	114	117
Aglonas p. s.	73	98	96
Rudzātu p. s.	79	101	103
Rušonas p. s.	93	114	116
RAJONĀ	85	107	109

Ar gāzi rīkosimies uzmanīgi

Jebkurā darbā jāievēro zināmi drošības tehnika noteikumi, tā tas ir arī attiecībā uz gāzes iekārtām. Propāns un butāns ir divas reizes smagāks par gaisu, tāpēc noplūdes gadījumos nosēžas pazīlējums un var nebūt augstākā gāze slāņos. Tātad iekārtu nedrīkst uzstādīt tur, kur ir iedobes vai arī bedres kartupeļu un sakņu augu uzglabāšanai.

Sajaucoties ar gaisu (2 līdz 9 procenti), gāze kļūst eksplozīva. Tādos brīžos pietiek tikai ieslēgt vai izslēgt elektrisko aprīkojumu, elektrisko sildītāju vai sākt darboties ledusskapim, un var notikt sprādziens. Sasilstot par vienu grādu, gāzes spiediens palielinās aptuveni divas reizes, tāpēc baloni tiek novietoti atstatu no plītiem, apsildes ierīcēm — radiatoriem, malkas krāsnīm un tamlīdzīgi. Gāzes saimniecības darbinieki to zina

un ievēro, tomēr daži lietotāji plītīs cenšas vēlāk pārvietot pēc saviem ieskatiem, un nereti tiek bojāta hermetizācija. Ir arī tādi gadījumi, kad abonenti virtuvēs tur mēbeles, ko izmanto atpūtai, gulēšanai. Tā bija Padomju Armijas ielā 40, Česu ielā 9, Celtaņu ielā.

Ir arī tā, ka Irnieki saņem dzīvokli ar gāzes centralizētu padevi, vecajā dzīvoklī esošo iekārtu ar balonu atstāj tiem, kuri ierodas dzīvot, bet kuri nav instruēti, kā rīkoties. Nav grūti iedomāties, ar ko viss var beigties.

Gāze ir mūsu sabiedrotā, palīgs, bet var pārvērsties arī vislaunākajā ienaidniekā. Lai no tā brīdinātu, nosauksim dažu cilvēku uzvārdus, kuri nav ievērojuši mūsu priekšrakstus un instrukcijas. Plūj patvarīgi pārvietoja abonentus Kivlenieks, Košukova

ieļā 3. L. Dudarevs no Kārsavas ielas 8 pārcēlās uz citu dzīvokli, viņa vieta ieradās T. Anfilovs, kurš nav instruēts, kā rīkoties ar plīti, turklāt to vēl pārvietoja uz citu telpu. L. Dudarevs par pārcelšanos nebrīdināja gāzes saimniecību, lai gan par to ir parakstīties. Gāzes ietaisi uz citām telpām pārvietojuši arī S. Tumaševiča, kura dzīvo Daugavpils ielā 21, Bernāns no Rēzeknes ielas 33 a.

Ir gadījumi, kad cilvēks, uz kura vārda bija registrēta ietaise, nomiris, bet pārreģistrācija nav izdarīta.

Gāzes saimniecības kantora darbinieki pastāvīgi brīdina par briesmām, kas var rasties, nemākulīgi vai pavirši apejoties ar ietaisēm, aicinām uz saprātīgu profilaktisko darbu. Taču varam pielietot arī zināmus soda mērus. Ja ietaise patvarīgi pārvie-

tota vai nomainīta, abonents tiek sodīts ar gāzes atslēgšanu uz laiku no divām nedēļām līdz mēnesim, ja plīti izmanto dzīvokļa apsildīšanai. — no viena līdz trim mēnešiem, ja patvarīgi pieslēdz otru — no trim līdz sešiem mēnešiem.

Plītis ir jākopj. Tās netīras mēdz būt Celtaņu ielas 9. mājā, kaut arī tā nodota ekspluatācijā nesen. Kad vira iet pāri kastroļa malām, ne tikai plīti kļūst netīra, bet arī nodziest liesma, rodas gāzes noplūde.

Vasarā gāze tiek patērēta lielākos daudzumos, tāpēc lauku saimniecību noliktavās jābūda lielāki tās krājumi. Mūsu rīcībā tagad ir pietiekami balonu, tāpēc tos var pievest. Lai cilvēki nepaliktu tukšā, sevišķi atbildīgajā ražas novākšanas cēlienā.

J. ZARANS,

Preiļu gāzes saimniecības galvenais inženieris

Uzvarētāji

Rīgas kordodromā notika Latvijas PSR šī gada jaunatnes meistarsacīkstes automobilismā. Par uzvarētāju titulu un zetoniem cīnījās Rīgas pilsētas, kā arī Preiļu, Bauskas, Česu un Valmieras rajonu labākie jaunie modeļisti.

Sim atbildīgajam jauniešu sacensībām teicami bija sagatavojušies Preiļu sportisti. Viņi izcīnīja deviņus meistarsacīkšu zetonus un kļuva par pārliecinošiem uzvarētājiem arī republikas rajonu komandu vērtējumā.

Individuālajās sacensībās par uzvarētājiem kļuva Juris Dzenis 1,5 kubikcentimetru sacīkšu modeļu klasē, Arnis Sņepsts — 1,5 kubikcentimetru aeromodeļu klasē, Gun. tis Dzenis — 2,5 kubikcentimetru aeromodeļu klasē, Leonīds Volkovs 2,5 kubikcentimetru masīnu kopiju klasē, Vladislavs Volkovs — pa radio vadāmo modeļu klasē un Ilvārs Maksimovs — modeļu rallijā, bet trešo vietu izpelnījās Arnis Sņepsts 1,5 kubikcentimetru masīnu kopiju klasē.

Tagad jaunajiem modeļistiem jāgatavojas PSRS jaunatnes meistarsacīkstēm, kas jūlijā notiks Harkovā.

E. PLADARS

Redaktors V. PETROVS

Es braucu mājās...

Tā nu ir svēta patiesība, ka viens pilnens pārpildītā kausā reiz mēdz būt pēdējais. Un kas no tā liktenīgā piliena iznāk, manuprāt, uz savas ādas izbaudījuši daudzi. Lai cik dīvaini arī nebūtu, manu ciešanu kausu pilnu darīja tas, ka liktenīgā piliena pietrūka — nav svarīgi, vai pilienam bija jāparādās no siltā vai no aukstā ūdens krāna.

Loģikas likumi saka: lai kauss varētu līt pāri, tas vispirms ir jāpiepilda. Tieši tāpēc sāksim no sākuma.

Lai nu kam, bet tiem, kuru ceļš no darba uz mājām ilgst tieši stundu (ar autobusu), nav nekādas vēlēšanās šo laiku vēl kaut kādi pagarināt. Vēl jo vairāk tādi gadījumā, kad diena bijusi grūta, bet laukā tveicīgs jūnijs.

Jūs uztrauc tas, ka autobuss tiek padots nevis 18.15, bet gan 18.20? Vairbūt nepatik, ka šoferis biļetes pasažieriem pārdod tieši salonā un autobusa atļaušanas laiku palīdzina vēl par piecām vai desmit minūtēm?

Paši vainīgi! Tas ir, ne mēs, bet tie, kas neļāvās nolaisties tik zemu un aiziet uz kasēm nopirkt biļeti. Taču pamēģini atstāt viņus uz laukuma — uzrakstīs sūdzību. Lai gan īstenībā šoferim būtu taisnība. Tomēr mūsu lieliskie autobusu vadītāji izrāda apbrīojamu cilvēciskumu, kaut arī tāda vizē bieži tiek iekāvēts kustības grafiks. Starp citu, reisa vilcināšanās dod arī zināmu labumu.

Jūs taču piekritīsiet, ka ir ļoti neērti steigā tīrīt autobusu sēdekļus. Izlīdzās kā nu kurš: ar mutautiņu (mums — tas ir, ierindas braucējiem, to ir vesels ducijs, jo, kā saka, zinām kur sēžamies), ar avīzi, vissliktākajā gadījumā — ar svārkēm vai biksēm. Vienreiz gan saņēmu drosmi un leteicu šoferim reisa nemit līdz drēbju suku komplektu vai pat mazu putekļu sūcēju. Nesaprata mani, apvainojās...

Nu beidzot ceļā. Tas visumā tiek pārvarēts veiksmīgi, ja nemē vērā periodisku kratīšanu (taču tā jau nav autobusa vaina). Trīsdesmit seši kilometri pārvārti, var atviegloti nopūsties — tikpat kā mājās! Katram braucējam savas dārišanas. Man, piemēram, jāsteidzas uz pārtikas veikalu.

Piens, kefirs, krējums pulksten 19.30? Par to jau var sapņot tikai tāds, kurš tikko no Mēness nokritis. O, sviests! Tādas akurātas, stingras un apērtīgas paciņas ledusskapja vitrīnā... Taču — tukšs. «Sviests ir pie kases,» piena produktu nodaļas pārdevēja ir aukstā kā aibergs populārā dziesmiņā. Un te nu

es reizi par visām reizēm pārliecināts, ka sviests ir pavisam sviestains, nu — mīksts un tāds juceklīgs. Skaidrs, kasē taču ledusskapi neierīkosi...

Eh, derētu nodzerties aukstu kvasu, — kā saka, morālai kompensācijai. Kur nu: mucina aiz gastronomas stūra stāv kā stāvējusi līdzīgi nesatricināmam piemineklim rajona patērētāju biedrībai. Un kā jau piemineklim pienākas — apkārt valda klusums.

Ciešanu kaus pildās lēni, bet nenovēršami. Starp citu, tagad modē visādi psiholoģiskie treniņi, pašiedvesma un tā tālāk. Tad nu es eju mājās un pašiedvesmājos: es esmu mierīga, es esmu pavisam mierīga... Tūlīt atvērsu pastkastīti, bet tur kāda laba vēstule no mīla cilvēka. Kastīte, tukša, starp citu, tukša arī pārejās.

Sakožu zobus. Ātrāk zem dusas! Stāsta, tas esot īpaši labs paņēmieni, lai noņemtu stresu. Pagriežu vienu krānu, otru, bet no turienes nāk skaņas, kas atgādina satracinātu čūsku midzeni. Un vairāk nekā...

Lai ir slavēta pašiedvesma! Tā man iemācīja kritiskās situācijās saglabāt skaidru saprātu. Sēžu uz vannas malas un drūžaini domāju: viss, jau rītdien teikšu savu «jāvārdus» dzīvokļa apmaiņai uz Preiļiem — Košukova ielā 2, dzīvoklis 18. Tā iemītniecē nesē man apgaismoja, ka pie viņas ūdens nekā neizsīkstot, vēl vairāk — tek nepārtraukti (!). Bet tūlīt arī mierināja, sak, ja nopirksi krānu, tad santehniķi to mudīgi pierīkos. Tieši tādu padomu viņai devuši dzīvokļu saimniecības pārvaldes pārstāvji.

Galu galā man apnika domāt... Nolēmu kerties pie pildspalvas. Vēl jo vairāk tāpēc, ka nākamajā dienā atkārtojās tas pats, aiznākamajā arī, aiznākamajā tāpat... Kārtējo reizi izkāpjot no autobusa (šoreiz nez kāpēc pa aizmugurējām durvīm), ieraudzīju, ka melns uz balta rakstīti «Izejas nav». Bet izrādās, ka ir gan izeja. Vienīgi durvi vajag atvērt — lai cilvēkiem nebūtu jāmekā

Tātad es braucu mājās... Es domāju par jums... Par jums, autobusu parka darbinieki. Un par jums, cienjami pārdevēji. Protams, ka arī par jums, neaizmirstamiem Līvānu būvmateriālu un konstrukciju kombināta galvenā enerģētiķa nodaļas darbinieki, kuru uzmanības gaisiņā lokā ir mana māja Līvānos, Rīgas ielā 57 a.

I. IVANOVA

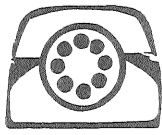
VIETĒJO RADIORAIDĪJUMU PROGRAMMA

24. jūnijā plkst. 12.40

- ♦ Lopbarības sagatavošana rajona saimniecībās.
- ♦ Partijas kongresa lēmumus — konkrētos darbos.
- ♦ Novērst bezbrādes ienākumus. Pie mikroфона juristi.
- ♦ Reklāma.

Laikraksts «Leņina Karogs» iznāk otrdienās, ceturtdienās, sestdienās latviešu un krievu val.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Прейльского районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке. г. Преиля. Латв. ССР. Издательство «Звайгзне». г. Рига, ул. М. Горького, 105.

«EZEREME»

21. jūnijā — «Likumīgā laulība», «Mosfilm», sāk. plkst. 14, 16, 18, 20; 22. jūnijā — «Miqlā tiele krastī», 1. un 2. sērija, PSRS — Bulgārija, sāk. plkst. 16.30, 19; 23. jūnijā filmas sāk. plkst. 17.30, 20; 24. un 25. jūnijā — «Fotoģrafija kazu albumā», 1. un 2. sērija. Indija, sāk. plkst. 17.30, 20; 26. jūnijā — «Granātu apruce», «Mosfilm», sāk. plkst. 17, 19, 21.

«ATPŪTA»

21. jūnijā — «Paroli zināja divi», A. Dovženko st., sāk. plkst. 14, 16, 18, 20; 22. jūnijā filmas sāk. plkst. 16, 18, 20; 23. jūnijā filmas sāk. plkst. 17, 19, 21; 24. un 25. jūnijā — «Likumīgā laulība», «Mosfilm», sāk. plkst. 17, 19, 21; 26. un 27. jūnijā — «Miqlā tiele krastī», 1. un 2. sērija, PSRS — Bulgārija, sāk. plkst. 17.30, 20.

IEDZIVOTAJU ZINĀSANAI!

Rajona patērētāju biedrības kooperatīvais universālveikals rīko autoveikala izbraukumu tirdzniecībai ar rūpniecības precēm:

JŪNIJA CETURTAJĀ NEDELĀ

Pirmdien —
Ročānos no plkst. 10.00.
Pelečānā no plkst. 12.00.

Otrdien —
Babinovā no plkst. 10.00,
Promos no plkst. 12.00,
Znotinos no plkst. 14.00.

Trešdien —
Aizpuriešos no plkst. 10.00,
Kazieros no plkst. 12.00.

Ceturtdien —
Stikānos no plkst. 10.00,
Mežāncānos no plkst. 12.00,
Jaunbirzākos no plkst. 14.00.

JŪLIJA PIRMAJĀ NEDELĀ

Pirmdien —
Zabegos no plkst. 12.00,
Pušāno no plkst. 13.30,
Lejniekos no plkst. 14.20.

Otrdien —
Stolderā no plkst. 12.00,
Mačānos no plkst. 13.30.

Trešdien —
Omolkā no plkst. 12.00,
Janovā no plkst. 13.30,
Moskvičiškos no plkst. 15.00.

Ceturtdien —
Lielajos Rumpos no plkst. 12.00,
Kalna Randaros no plkst. 14.00.

Piektdien —
Vilcānos no plkst. 12.00,
Staņislavovkā no plkst. 13.30,
Vilkadobēs no plkst. 14.30,
Razrivkā no plkst. 15.30.
Kooperatīvā universālveikala administrācija

DAUGAVPILS CELOJUMU UN EKSKURSIJU BIROJS piedāvā celazīmes pa šādiem maršrūtiem:

GRUPĀM AR LIDMASĪNU

Lvova — no 15. līdz 18. augustam, no 3. līdz 6. oktobrim.
Murmanska — no 4. līdz 8. septembrim.
Kišineva — Odesa — no 29. septembra līdz 3. oktobrim.
Sevana ezers — Erevāna — no 3. līdz 8. oktobrim.
Volgograda — no 17. līdz 21. oktobrim.

Baku — no 21. līdz 26. oktobrim.
Arhangeļska — Solovecu salas — no 8. līdz 13. oktobrim.
Gori — Tbilisi — Boržomi — Mcheta — no 17. līdz 21. oktobrim.

Frunze — Isikula ezers — no 2. līdz 6. oktobrim.
Stavropole — Pjatigorska — Železnovodska — Bombaja — no 6. līdz 10. jūnijam, no 18. līdz 22. augustam.
Železnovodska — Esentuki — Kislovodska — no 11. līdz 15. jūlijam.

Sevastopole — no 7. līdz 11. jūlijam, no 6. līdz 10. oktobrim, no 25. līdz 29. augustam.
Ašhabada — no 27. augusta līdz 1. septembrim.
Ordžonikidze — Načika — no 25. līdz 30. augustam, no 10. līdz 14. oktobrim.

Dušanbe — no 26. līdz 30. augustam, no 23. līdz 27. septembrim.

AR AUTOBUSU

Smoļenska — no 5. līdz 7. septembrim, no 10. līdz 12. oktobrim.
Leņingrada — no 1. līdz 5. oktobrim, no 31. oktobra līdz 3. novembrim.

Pleskava — Pečorī — Puškina Kalnī — no 10. līdz 12. oktobrim, no 24. līdz 26. oktobrim.
Vitebska — Polocka — Novopolocka — no 24. līdz 25. oktobrim, no 13. līdz 14. decembrim, no 26. līdz 27. decembrim.

AR VILCIENU

Tula — no 16. līdz 22. jūlijam.
Kaļiņingrada — no 2. līdz 7. jūlijam.

INDIVIDUĀLAS CELĀZĪMES

Sevana ezers — Erevāna — Ečmiadzina — Dilžāna — Kamo — Garnī — Gegaarda — no 15. līdz 29. augustam, cena 286 rubli

Užgoroda — no 27. jūlijā līdz 5. augustam, no 15. līdz 24. septembrim, cena 162 rubli.
Soči — Rīcas ezers, braucieni pa ūru — no 2. līdz 12. septembrim, no 12. līdz 22. septembrim, cena 252 rubli.

Volgograda — Rostova pie Donas — no 28. augusta līdz 5. septembrim, cena 200 un 167 rubli.
Sevastopole — Hersonesa — no 2. līdz 18. septembrim, cena 169 rubli.

Celazīmes var iegādāties Daugavpilī, 5. augusta ielā 25, telefonā 26206 (ar autobusu vai lidmašīnu), 26503 (ar vilcienu).

Aiztrauc gadi žigļiem kaijas spārnēm, Daudz kas pārdzīvots un gūts. Tikai šajā dienā sirds bez liekiem vārdiem Visu aizvadīto tūkstoškrāsās jūt. (Z. Purvs)

Sveicam ANNU un JĀNI LIZBOVSKUS viņu dzīves lielajā jubilejā — zelta kāzās!

Padomju saimniecības «Rudzāti» administrācija un arodkomiteja

21. jūnijā plkst. 21.00 Preiļu estrādē Ogres rajona kolhoza «Kopdarbs»

ANSAMBLA «MELOSS»

IZKLAIDĒJOŠA

ESTRĀDES PROGRAMMA.

Piedalīsies solisti Aija Čakule un Vladislavs Juņevičs, aktieris Valdis Pavlovskis. Ansambla vadītājs Guntis Brutāns. Biļešu iepriekšpārdošana divas stundas pirms koncerta.

IEDZIVOTAJU ZINĀSANAI,

KURI IZMANTO

PROPANA-BUTANA

GAZES BALONUS

No šī gada 1. jūlijā par gāzes balonu būs jāmaksā nevis krājkašē, bet gan brigādei, kura nomainīs balonu. Par pakalpojumiem no abonentā tiks ņemta papildmaksā — 6 kapeikas — par balonu saskaņā ar cenrādi Nr. 130—10—1978/I.

Pieteikumus gāzes balonu nomainai Preiļos pieņem katru dienu no plkst. 8.00 līdz 20.00 pa telefonu 21563.

PĀRDOD jaunu māju Līvānos, Tranšeju ielā 2 a. Zvanīt — 44522.

Dzimtās zemes dažas pēdas Tagad tavas mājas, māt. Mūsu mila, mūsu bēdas Nespēj tevi modināt. (Z. Purvs)

Izsakām dziļu līdzjūtību Jānim Skrāģim sakarā ar MĀTES nāvi. Kolhoza «Dubna» valde un arodkomiteja

Norims sāpes, skumjas klidīs. Dzīve sauks jūs tālāk iet. Tomēr kādu isu bridī Te pie manis atnāciet. (Z. Purvs)

Izsakām līdzjūtību Valentīnai Vārpsalietei, TĒVU uz smiltāju izvadot. Padomju saimniecības «Rudzāti» administrācija un arodkomiteja

Vairš ciemos neatnākt pa dzimtajā zemes takām, Jo vārti dzīvībai ir aizvērušies ciet. (J. Rūsiņš)

Dalām bēdu smagumu kopā ar piederīgajiem, LEOKĀDIJU SKRĀGI uz smiltāju izvadot. Kolhoza «Dzintars» kolektīvs

Tir. 13 456 eks. (latv. val. 9 724 eks., krievu val. 3 732 eks.)

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1.

TĀLRUNI: redaktoram — 22059, redaktora vietniecei izdevumu krievu valodā un atbildīgajam sekretāram — 22154, redaktora vietniecei, lauksaimniecības un partijas dzīves no. daļām — 21996, rūpniecības un celtniecības nodaļai — 21759, vēstulei, sabiedrisko organizāciju un skolu dzīves nodaļai — 22203, informācijas nodaļai — 21769, fotokorespondentam — 21985, grāmatvedībai, uzzinām par sludinājumiem — 22305.

Laikraksts iespiests Latvijas PSR Valsts izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības lietu komitejas Daugavpils tipogrāfiā 228400, Daugavpilī, Valkas ielā 1. Indekss 68169. 1. nos. iespaidokšne, Ofsetiespiedums. Pas. 776.